

ת"פ 330/04/18 - מדינת ישראל נגד שון זיטון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 330-04-18 מדינת ישראל נ' זיטון

בפני בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
שון זיטון

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד שירלי לוגסי

ב"כ הנאשם: עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה**, עבירה לפי סעיף 2332(2) ו- (5) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). (להלן: "התיק העיקרי").

הנאשם צרף תיק נוסף ת"פ 18-05-27507 מבית משפט השלום בראשון לציון (להלן: "התיק המצורף") והורשע בעבירות הבאות:

א. **כניסה והתפרצות למקום מגורים בצוותא חדא**, עבירה לפי סעיף 406(ב) ביחד עם סעיף 405 ו-29 בחוק.

ב. **הפרת הוראה חוקית**, עבירה לפי סעיף 287(א) בחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, ביום 18.3.18 בשעה 22:00 התקבל דווח במשטרה על אירוע פלילי שהתרחש בישוב מצליח ובו מעורב רכב פרטי סוג טיוטה לקסוס בצבע לבן (להלן: "הרכב") שנמלט מהמקום. הנאשם בעל רכב מסוג זה. בסמוך לדווח על אודות האירוע, הגיעה ניידת משטרה ליישוב. בסמוך לכך נהג הנאשם ברכב בישוב. נוכח הדיווח אודות האירוע, הפעילו השוטרים בניידת סירנה, הדליקו אורות וכרזו לנאשם לעצור, אולם הנאשם האיץ את מהירות נסיעתו ועקף שני כלי רכב שהיו לפניו. **השוטרים פתחו במרדף אחרי הנאשם, שנכנס לרחוב צדדי, שאינו סלול ונהג בזיגזג במטרה להעלות אבק ולחמוק מהניידת. בהמשך פנה הנאשם לרחוב אחר בישוב, נכנס עם הרכב לצד השמאלי של הפרדה בנויה ונסע נגד כיוון התנועה, עד שפנה**

לרוב המוביל ליציאה מהישוב, תוך שהוא עוקף באופן מסוכן כלי רכב שנסעו בכביש ומאלץ אותם לבלום בלימת חירום. הנאשם יצא עם רכבו מהישוב, תוך שהוא מתעלם מתמרור עצור ומקווי עצירה ברורים והחל בנסיעה פראית לכיוון כביש 40. באותה עת בוצעו עבודות בכביש ולפיכך נחסמה הפניה ימינה לכיוון כביש 40 באמצעות רכב של חברת אבטחה שעמד בצדו השמאלי של נתיב הפניה, וקונוסים עמדו לפניו. הנאשם המשיך בנסיעתו לעבר כביש 40 במהירות מופרזת, העיף את הקונוסים, עלה על המדרכה הימנית ופגע ברכב חברת האבטחה. בעקבות ההתנגשות נגרמו לרכב הנאשם נזקים קשים ובכללם תקר בגלגל השמאלי אחורי שהאט את מהירות נסיעתו. הנאשם המשיך לנסוע כמה מאות מטרים כשבאותו שלב שלוש ניידות משטרה דלקו בעקבותיו, אחת מהן נצמדה אליו והשוטרים קראו לו לעצור, אולם הנאשם המשיך בנסיעתו, נכנס לתחנת דלק, התנגש בעמוד בטון ונעצר. מיד עם העצירה, ירד הנאשם מהרכב ונמלט מהמקום.

3. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, ביום 1.4.18 ניתנה על ידי בית המשפט החלטה בעניינו של הנאשם הקובעת כי עליו לשהות בתנאי מעצר בית מלא בבית סבתו ברמלה ובפיקוח בנות משפחתו (להלן: "הוראה חוקית"). ביום 29.4.19 בשעת בוקר, פרצו הנאשם ושניים אחרים לדירה באשדוד ומהדירה גנבו רכוש ובכללו כסף זר במזומן, שתי שרשראות וקופסאות סיגריות. הנאשם והאחרים עזבו את הבית כשהם מותרים אחריהם אי סדר. הנאשמים הגיעו למקום ברכב שכור ששכר נאשם אחר.

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה בתיק העיקרי ובתיק המצורף ונקבע כי ביצע את העבירות, והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

5. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 20, רווק, נתון בתנאי מעצר בית. גדל באזור מגורים שבו נחשף מגיל צעיר לחברה שולית ואף הפנים דפוסים שוליים. סיים 12 שנות לימוד, אובחן כלוקה בהפרעת קשב וריכוז בגינה טופל תרופתית למשך תקופה קצרה. בגיל 17 צבר חובות כספיים לגורמים שונים ובכללם לגורמים שוליים, על רקע הלוואות שנטל לשם סיוע למשפחתו הסובלת ממצב כלכלי ירוד. בגיל מתאים התגייס לצבא, אולם לאחר כ-10 חודשים ביצע עריקות, לדבריו בשל הצורך לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו. עד לעיתוי זה מוגדר הנאשם כעריק על ידי שלטונות הצבא. טרם מעצרו, עבד הנאשם בתחום השיפוצים עם אביו ובהמשך כעצמאי והצליח לצמצם את חובותיו המתוארים.

הנאשם נעדר עבר פלילי, מוכר לשירות המבחן מחקירת מעצר שנערכה במסגרת הליך זה. שירות המבחן התרשם אז מצעיר אשר לאורך שנות התבגרותו ערך מאמצים לעמוד במחויבויותיו השונות, כשהסתבכויותיו החוזרות בפרק זמן קצר הצביעו על הדרדרות במצבו, על רקע קשרים שוליים, צרכי שייכות, דפוסי חשיבה נוקשים וקושי להיענות לסמכות, כשקיים סיכון להישנות התנהגות שולית. בחודש יולי 2018 הנאשם הועבר למעצר בית בפיקוח אלקטרוני, ושולב בטיפול קבוצתי לעצורי בית במסגרת פיקוח מעצר. שירות המבחן התרשם כי השתתפותו בקבוצה אופיינה בפתיחות והרתמות לתהליך הטיפולי, ביטא רצון לקדם שינוי באורח חייו, כשחל שיפור ביכולתו לקיים שיח משמעותי בנוגע למצבו ולדפוסיו הבעייתיים כמו גם ביכולתו לזהות באופן יעיל יותר גורמי סיכון עבורו. הנאשם הקפיד לעמוד בתנאי שחרורו ובדיקות שתן שנערכו לו הצביעו על היעדר שרידי סם. כמו כן התרשמו בשירות המבחן כי חלה הפחתה מסוימת בסיכון להישנות מעורבות שולית.

ביחסו לעבירה, הנאשם לא לקח אחריות לביצוע העבירות, לדבריו הודה בכתבי האישום לשם קידום ההליך המשפטי. הנאשם טען ביחס לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, כי הרכב המצוין בכתב האישום בבעלותו וכי נתן אפשרות לחבריו לעשות שימוש ברכב באופן תדיר. שלל נהיגה ברכב במועד העבירה, אך מסר כי מבין את חומרת העבירה ואחריותו על רקע היותו בעל הרכב ומכאן שמוכן לשאת בעונש בגין מעשיו.

בהתייחסותו לעבירה בתיק שצורף, מסר כי הפר את תנאי מעצר הבית לשם יציאה לביצוע בדיקה רפואית ושלל מעורבות בעבירת הפריצה. חרף עמדתו המתוארת, הנאשם ביטא הבנה לדפוסיו השוליים על פיהם מתנהל ולקשריו השוליים. כן ביטא מודעות לסיכון הקיים במצבו וביטא צורך לערוך שינוי באורח חייו וניתוק קשריו השוליים. בבדיקה שנערכה עמו באשר לשילובו בטיפול, הנאשם מסר כי על רקע תנאיו המגבילים והתסכול בשל היעדר תעסוקה, אינו פנוי להליך טיפולי הדורש השקעת משאבים נפשיים משמעותיים.

שירות המבחן התרשם מהתנהלות אימפולסיבית וקושי בחשיבה על תוצאות מעשיו ובוויסות דחפיו במצבי דחק. שירות המבחן מבין את ביצוע העבירות על רקע דפוסית התנהגות שוליים, כשההליך הנוכחי סייע בעצירת תהליך הדרדרות שבו היה מצוי הנאשם. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עבר הליך משמעותי במסגרת פיקוח המעצר כשחל שיפור ביכולותיו לזיהוי מצבי סיכון עבורו ואת דפוסיו הבעייתיים. שירות המבחן ציין את הפער הקיים בין התייחסותו המכחישה ואשר משליכה אחריות לעבירות בהן הורשע לבין התובנות שמגלה בנוגע לסיכון במצבו. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מצוי בתקופה משברית ובמצוקה נפשית על רקע תנאיו המגבילים. **כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את חומרת העבירות שביצע, היעדר לקיחת אחריות לביצוען, התנהגותו האימפולסיבית, דפוסיו השוליים וקשייו בוויסות דחפים כמו גם את מצבו הרגשי ושילת נכונות להשתלב בטיפול. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את מאמציו של הנאשם לאורך השנים לשמור על יציבות תעסוקתית והימנעות ממעורבות שולית, התקדמותו החיובית בטיפול בהליך המעצר, הגברת מודעותו למצבי הסיכון עבורו ולהתרשמות כי להליך המשפטי אפקט מרתיע ומציב גבול עבורו. במכלול הפרמטרים שנבחנו, שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון להישנות התנהגות שולית.**

שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם נוכח ההתרשמות כי אינו פנוי רגשית להליך טיפולי והמליץ שיוטל עליו עונש של מאסר בעבודות שירות ברף הגבוה, כשענישה זו תהווה עבור הנאשם גבול ברור לצד הפחתה לסיכון בחשיפה משמעותית לעבריינות בכלא.

ראיות לעונש

6. הצהרת נפגע עבירה בתיק המצורף (ת/3) - הנזק הממוני בעבירה בהתאם לפרוט הרכוש שנגנב מהבית בעת הפריצה. מעבר לכך המתלונן ורעייתו הפסידו יום עבודה בשל הצורך לסדר את הבית בגין הפריצה, רכישת מנעול חדש לדלת הבית בסך של 400 ₪ וכן היעדרות מהעבודה בשני ימים נוספים בשל זימונו למשטרה.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שירלי לוגסי, הנאשם ביצע את העבירות שבתיק המצורף כחודש לאחר ששוחרר בתנאים מגבילים בגין התיק העיקרי ומכאן שמדובר בשני אירועים נפרדים ויש לקבוע בגינם לכל אירוע מתחם ענישה נפרד.

הערכים המוגנים שנפגעו בעבירה הם סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך. הנאשם נהג במהירות

גבוהה, התעלם מקריאות השוטרים לעצור, והמשיך בנהיגה פרועה בתוך המושב, נגד כיוון התנועה, עקף באופן מסוכן וגרם למשתמשי הדרך לבלום, עד שיצא מהמושב, עלה על מדרכה והתנגש ברכב של חברת אבטחה. הנאשם לא חדל מנהיגתו הפרועה עד שהתנגש בעמוד בטון בתחנת הדלק ואז נמלט רגלית מהמקום. פוטנציאל הנזק גבוה ואך בנס הסתיים האירוע בפגיעה ברכוש בלבד וללא נפגעים בנפש. הסיכון הוא כלפי משתמשי הדרך שנאלצו לבלום בלימת חירום וכלפי השוטרים שדלקו אחרי הנאשם. הנאשם היה מודע היטב למעשיו. היו מספיק נקודות שבהן יכול היה לחדול ממעשיו, אך חרף זאת המשיך בנסיעתו עד שנעצר בעקבות פגיעתו בעמוד בטון. הנאשם ביצע את המיוחס לו כשהוא נחוש להימלט מהשוטרים, תוך סיכון המשתמשים בדרך. הלכת אבולקיעאן קובעת את הצורך בהחמרת הענישה בעבירות של נהיגה פראית ובריונית. בפסיקה נקבע כי בעבירות אלה יש לקבוע את העונש על פי הסיכון ולא על פי התוצאה. נוכח הפסיקה, עותרת המאשימה לקבוע בתיק העיקרי מתחם עונש הנע בין 3 שנים ל- 6 שנות מאסר.

באשר לתיק המצורף הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על שלום וביטחון הציבור כשהנאשם פגע ברכוש, בטחון ופרטיות של המתלונן. ביחס לעבירת הפרת הוראה חוקית מדובר בפגיעה בוטה בשלטון החוק, עשיית משפט והאינטרס הציבורי. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות כי מדובר באירוע מתוכנן תוך הצטיידות ברכב שכור, של התפרצות בצוותא ונטילת רכוש. הנזק שנגרם מביצוע העבירה מתבטא באי הסדר שהותירו הנאשמים, וברכוש שנלקח. מדובר בשעת בוקר, יכול היה המתלונן להיות בבית ואז האירוע היה יכול להסלים. הנאשם היה מודע היטב למעשיו, הוסיף חטא על פשע כאשר הפר את האמון שנתן בו בית המשפט.

באשר לנסיבות האישיות, מדובר בנאשם צעיר, בעת ביצוע העבירות היה כבן 20, נעדר עבר פלילי. הנאשם נטל אחריות, הודה בבית המשפט ובכך חסך זמן שיפוטי. בתסקיר צוין שהנאשם אינו נוטל אחריות על העבירות. עוד התרשם שירות המבחן מהתנהלות אימפולסיבית של הנאשם, קושי בוויסות דחפים וביצוע עבירות על רקע דפוסים שוליים. שירות המבחן מציין שהנאשם מצוי בתקופה משברית ומצוקה רגשית על רקע תנאי שחרורו ומתרשם כי קיים סיכון להתנהגות שולית מצד הנאשם. שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם. המאשימה מתקשה לקבל את עמדת שירות המבחן כי הנאשם לא פנוי להליך טיפולי כיוון שמצוי בקושי נוכח התקופה הממושכת בה נתון בתנאים. ניכר שהנאשם אינו מעוניין בטיפול, זו עמדתו וכך יש להתייחס אליה. לאור כל האמור, אין בסיס לחריגה ממתחם העונש ההולם, ויש למקמו ברף התחתון לנוכח נסיבותיו כמתואר. המאשימה עותרת לקבוע שהעונשים ירוצו במצטבר - על תיק הסיכון ח"י אדם בנתיב תחבורה, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר ועל תיק ההתפרצות - 12 חודשי מאסר ובסך הכל יישא הנאשם תקופה שלא תפחת מ- 4 שנות מאסר. מדובר בעבירות שונות, תכלית הענישה שונה ואין הצדקה לקבוע שהעונשים ירוצו בחופף. בנוסף עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה, פסילה, פסילה על תנאי ופיצוי למתלונן. כמו כן עתרה המאשימה לחלט את הרכב, אשר שימש את הנאשם בביצוע העבירה, והוא בבעלותו.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שירן ברגמן, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה המרבית, כשבמקרה זה יש לחרוג ממתחמי הענישה משיקולי שיקום.

לעניין תיק סיכון ח"י אדם בנתיב תחבורה, יש לקחת בחשבון שבסופו של יום, לא היו נפגעים בנפש ואף לא ברכוש מלבד הפגיעה ברכבו של הנאשם עצמו. מדובר במרדף קצר, כשהמתחם שהציעה המאשימה גבוה הן ברף העליון והן ברף התחתון. בתיק זה לא מיוחסות לנאשם עבירות נלוות לעבירת הסיכון לח"י אדם בנתיב תחבורה.

לגבי מתחם העונש בעבירת ההתפרצות - יש לציין שמדובר בהתפרצות בשעת בוקר, שעה בה סביר שלא ימצאו אנשים בבית. נהוג להחמיר בעבירות התפרצות שמבוצעות בשעת לילה בשל פוטנציאל הסיכון, שאז סביר שנמצאים אנשים בבית. מעבר לכך, לא מפורט נזק שנגרם בהתפרצות עצמה כפי שלעתים קורה באירועים דומים. המאשימה הציעה מתחם המתחיל בשנת מאסר. לשיטת ההגנה המתחם נמוך יותר, ויש לקבוע אותו באופן שיתחיל ב- 6 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר. מעבר לכך סבורה ההגנה שיש לסטות ממתחמי העונש וזאת משיקולי שיקום. מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שביצע את שתי העבירות כשהוא מתחת לגיל 20. תסקיר שירות המבחן הוא חיובי, על אף שעולים ממנו קשיים מסוימים. התסקיר מפרט את התהליך שעבר הנאשם בחודשים האחרונים, כשהיה בקבוצה לעצורי בית. קיימת ירידה ברמת הסיכון וקיים הליך שיקומי משמעותי ואפקטיבי. אכן הוצע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת הליך זה, והוא אמר לקצינת המבחן שאינו יכול לעשות כן. הסירוב לא נבע מזלזול בבית המשפט או מאי רצון להתגייס להליך טיפולי, אלא בשל העובדה שהנאשם נמצא בתנאים מגבילים מחוץ לביתו אצל דודתו, והוא אינו יכול להמשיך ולשהות אצלה, גם מבחינתו וגם מבחינת המפקחים ולכן הוא מעוניין לסיים את ההליך המשפטי. הוא הבין שהשתלבות בקבוצה טיפולית, משמעותה דחיית הדיון והמשך השהייה בתנאים מגבילים לעוד מספר חודשים ומכאן עמדתו. באשר לאי לקיחת אחריות - הנאשם לוקח אחריות על ביצע שתי העבירות, הוא עשה טעות בשיחה עם קצינת המבחן כשהכחיש את העבירה, משום שסבר שמאחר שהכחיש את העבירות במסגרת תסקירי המעצר, מוטב לו להמשיך בכך מול קצינת המבחן, ולכן לא הודה בפני קצינת המבחן גם בשלב הזה. שירות המבחן התרשם מצעיר אשר ערך מאמצים לקיים סדר יום תקין ולעמוד בהתחייבויותיו, מסר בדיקות שתן נקיות, התרשמו מיכולתו של הנאשם לקיים שיח משמעותי וכן מהליך טיפולי משמעותי שעבר הנאשם תוך שמזהה מצבי סיכון ואת דפוסיו הבעייתיים. שירות המבחן, לאחר שלושה חודשים של טקופה ממושכת, וערך תסקיר מעמיק, ממליץ לאור גילו הצעיר של הנאשם, ההליך החיובי שעבר במשך שנה, התנאים המגבילים בהם שהה, לשקול להטיל עליו עונש של עבודות שירות לשם הפחתה בחשיפה המשמעותית לעבריינות בכלא. לגבי הליכי השיקום - החוק אינו דורש הליך שיקום שהושלם, אלא די בסיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. עניינו של הנאשם נופל בגדר אותו סעיף, כאשר התסקיר מצדיק חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום.

באשר לעתירת המאשימה לקנס, ופיצוי למתלונן, יש לציין את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי, היעדר תמיכה כלכלית והעובדה ששהה תקופה ממושכת בתנאים מגבילים. הנאשם שהה במעצר של ממש לראשונה בחייו למעלה מ- 3 חודשים וכן במעצר בפיקוח אלקטרוני למשך כ- 9 חודשים.

באשר לעתירת המאשימה לחילוט הרכב, הפנה ב"כ הנאשם להוראת החוק אשר קובעת כי בית המשפט "רשאי" לחלט, וציין כי לדברי הנאשם שווי הרכב כ- 50,000 ₪, ולפיכך עתר שלא לחלט את הרכב, ובמידת ההכרח תוך אפשרות להטלת קנס משמעותי. בהודעה מאוחרת לטיעונים לעונש, הודיע ב"כ הנאשם כי לאחר שקילת מצב הדברים, החליט הנאשם כי אם בית המשפט יחליט להטיל עליו עיצום כספי, הרי שיעתור לחילוט הרכב תחת הטלת קנס כספי.

9. הנאשם טען כי הוא לוקח אחריות על העבירה ומצטער עליה, ביקש שבית המשפט לא ישיב אותו לבית הסוהר ויתחשב בכך שבכל התקופה הזו לא עבד והיה בבית.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. הנאשם הורשע בתיק העיקרי, וכן צירף תיק נוסף. אין בין שני התיקים קשר ענייני, למעט העובדה שעבירת ההתפרצות בוצעה תוך הפרת הוראה חוקית שניתנה בנוגע לתיק העיקרי. מכאן שמתוארים שני

אירועים שונים ולפיכך יש לקבוע **עבור כל אירוע מתחם עונש הולם נפרד**.

11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בתיק העיקרי בכל הנוגע לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הם סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך. הערכים החברתיים שנפגעו בתיק המצורף הם זכותו של אדם לקניינו ולביטחון ופרטיות בביתו. הפרת הוראה חוקית פוגעת בערכים של שלטון החוק וכיבוד החלטות שיפוטיות.

12. על חומרת העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי הקבוע בצדה, של 20 שנות מאסר.

הימלטות משוטרים אשר מובילה למרדפים בכבישי המדינה פוגעת קשות בביטחון הציבור ומסכנת באופן משמעותי את המשתמשים בדרך. תופעת הנהיגה הבריונית במהלך מרדפים עם המשטרה יוצרת סיכון רב וחמור לכל הנוסעים בדרכים. תופעה זו אף מבטאת זלזול מופגן ובוטה בגורמי אכיפת החוק, והעדר מורא החוק. בשל כך קיים צורך בענישה חמורה בגינה (ראו ע"פ 7798/08 **מדינת ישראל נ' שביקוב** [22.1.09]).

כפי שקבע כב' השופט נ' הנדל בע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** (29.1.18):

"עבירת המרדף פוגעת בצורה ישירה בביטחון האישי של עובר דרך. כל חטאו הוא שעשה שימוש בכבישי המדינה. טול המקרה בפנינו. המעשה נמשך כעשרים דקות במהלכו המערער נסע בניגוד לכיוון התנועה, תוך התעלמות חוזרת ונשנית מרמזור אדום שניצב בפניו. מספר כלי רכב, ביניהם רכב השייך למשטרה, נאלצו לסטות מהדרך על מנת שלא להיפגע. התנהגות כזו יוצרת מצב של התמוטטות דיני התעבורה, על כל הסיכון הכרוך בכך. אין לאפשר תוהו ובוהו בנתיבי התחבורה".

13. לעניין עבירת ההתפרצות לבית, ראו דברי כב' השופט מלצר בע"פ 7453/08 **מ"י נ' אואזנה** (31.12.08):

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד, הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר".

14. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בתיק העיקרי, מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני, הנאשם נמלט משוטרים אשר כרוזו לו לעצור עם רכבו, ונהג באופן פרוע ומסכן בתוך שטח המושב באופן אשר סיכן את משתמשי הדרך שנאלצו לבלום את רכבם שעה שהנאשם נהג במהירות ובניגוד לכיוון התנועה. בהמשך התעלם מתמרור עצור ונסע לכיוון כביש 40 תוך שהתעלם מחסימת נתיב בשל עבודות בכביש, פגע בקונוסים שהונחו וכן פגע ברכב של חברת אבטחה שחסמה את נתיב התנועה. על אף ההתנגשות, המשיך הנאשם בנהיגה לתוך תחנת דלק, פגע בעמוד בטון ונעצר. בעבירה המצורפת, מידת

הפגיעה בערך המוגן היא ברף נמוך-בינוני. הנאשם התפרץ לדירת מגורים עם אחרים בשעת יום בעת שדיירי הבית לא שהו במקום. הנאשם והאחרים יצרו אי סדר בדירה וגנבו ממנה רכוש, ואולם לא גרמו נזקים משמעותיים לדירה.

15. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בתיק העיקרי** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שכפי הנראה לא קדם תכנון לעבירה בתיק העיקרי, ויש להניח כי ההחלטה להימלט מהשוטרים תוך נהיגה פרועה ומסכנת הייתה ספונטנית. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה הוא רב וכולל סיכון משמעותי לפגיעה בחיי משתמשי הדרך הן בשטח מושב בו מטבע הדברים נמצאים כלי רכב והולכי רגל שהיו עלולים להיפגע באופן חמור והן בכביש בינעירוני שבו קיימת תנועה מהירה של רכבים שעלולים היו להיפגע. במהלך המרדף התנגש הנאשם ופגע עם רכבו ברכב של חברת האבטחה, שעמד בצדו של נתיב פנייה. כמו כן, נפגע רכבו של הנאשם. הנסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות לדפוסי התנהגות שוליים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית.

16. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בתיק המצורף** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שמדובר בעבירה מתוכננת. הנאשם הפר הוראה חוקית בכך שיצא ממעצר הבית שבו היה אמור לשהות ברמלה על פי החלטה שיפוטית שניתנה בקשר לתיק העיקרי. בהמשך לכך, הנאשם הגיע עם אחרים לעיר אשדוד, ברכב אשר שותפו לכתב האישום שכר מספר ימים קודם לכן, וביצע את עבירת ההתפרצות בצוותא עם אחרים. הנזק שהיה צפוי להיגרם בעבירת התפרצות לבית מגורים קשור לסיכון להמצאות דיירים בבית והסלמת האירוע לכדי פגיעה אלימה, זאת הגם שמדובר בעבירה שבוצעה בשעות הבוקר שבהן במקרים רבים לא נמצאים דיירים בבית. הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא ממוני בעיקרו, הכולל את הרכוש שנגנב מהדירה (כסף זר במזומן, שתי שרשראות וקופסאות סיגריות), כמו כן אובדן ימי עבודה בשל זימון המתלונן לתחנת המשטרה והצורך בארגון הבית לאחר הפריצה ובנוסף רכישת מנעול חדש לדירה בסך של 400 ₪). לכך יש להוסיף את עוגמת הנפש אשר נגרמת לכל אדם שאשר מתפרצים לביתו, ולתחושת הפגיעה בפרטיות. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה קשורות, כפי הנראה, בדפוסי התנהגות שוליים.

17. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, יש לתת את הדעת למדיניות החמרה בענישה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. לעניין זה יפים דבריו של כבוד השפט ג'ובראן בע"פ 6059/15 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (10.8.16):

"בית משפט זה עמד לא פעם, ולמרבה הצער לעיתים תכופות מידי, על כך שחברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית ובריונית אשר מסכנת את ביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך... בהמשך לכך, בית משפט זה הדגיש את הצורך בהחמרת הענישה שיש להטיל על אלו המורשעים בעבירות מסוג זה, בפרט נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ והאינטרסים המשמעותיים שנפגעים מבצוע העבירות, כמו גם שכיחותן הגבוהה".

18. כן יש לציין את הלכת אבולקיעאן (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אבולקיעאן** [11.11.04]), שם הושת עונש של 4 שנות מאסר על נאשם שהורשע בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בנסיבות של מרדף והודגשה צפיית בית המשפט עליון כי רמת הענישה שאותה הכתיב, תיושם בפועל על ידי הערכאה הדיונית. בית המשפט העליון הבהיר כי הלכת אבולקיעאן עומדת על כנה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין בהקשר של מתחם העונש ההולם (ראו: ע"פ 285/13 **מוסטפא נ' מדינת ישראל**

[24.10.13]; ע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** [5.7.16].

19. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בתיק העיקרי מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** (2.8.15), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ונהיגה בזמן פסילה. הנאשם נהג ברכב נגד כיוון התנועה, שוטרים שחלפו במקום כרוזו לו לעצור, אולם הנאשם פתח בנסיעה מהירה ופרועה במהלכה עקף כלי רכב בצורה מסוכנת, נכנס לצומת ללא מתן זכות קדימה, חצה צמתים באור אדום ונסע על שטחי הפרדה ונגד כיוון התנועה ונעצר לאחר שניידת משטרה התנגשה בו. הנאשם יצא מהרכב ונמלט רגלית. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **50 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ב. בע"פ 2818/15 **רביע נ' מדינת ישראל** (28.12.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון, והתפרצות למקום מגורים וגניבה. הנאשם שהה בישראל ללא היתר, התפרץ עם אחר לדירה וגנב ממנה 5 שעונים. בהמשך הגיע הנאשם ברכב לבית נוסף ומשטרה שהוזעקה על ידי השכנים הגיעה למקום והנאשם נמלט בנהיגה פרועה ובמהלך המרדף נהג הנאשם במהירות גבוהה, תוך התעלמות מתמרורים ורמזור אדום, כשגרם לכלי רכב לסטות מהדרך כדי להימנע מהתנגשות. הנאשם סטה ימינה ושמאלה ומכך השתפשפה רגלו של שוטר רכוב על אופנוע שדלק אחריו. בסופו, הנאשם התנגש בגדר של בית ונבלם. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש לעבירת הסיכון חיי אדם הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר ולעבירת ההתפרצות מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר** והשית על הנאשם עונש של **46 חודשי מאסר בפועל על עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, 14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת ההתפרצות**, וכן הפעיל 10 חודשי מאסר על תנאי (סה"כ 70 חודשי מאסר בפועל).

ג. בע"פ 1520/16 **אלוראסנה נ' מדינת ישראל** (24.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ושהייה בלתי חוקית בישראל. הנאשם נהג ברכב ללא חגורת בטיחות וכשהתבקש משוטר לעצור עם רכבו החל לנסוע במהירות רבה, לא נתן זכות קדימה לכלי רכב, נסע בנתיב הנגדי ואילץ נהגים לסטות ממסלולם כדי למנוע תאונה ולבסוף איבד שליטה על הרכב, עלה על כיכר והתנגש בעץ. הנאשם יצא מהרכב ונמלט רגלית. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש נפרד לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והעמידו על 3 עד 5 שנות מאסר**, והשית על הנאשם עונש של **42 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון הפנה למגמה בפסיקה הקובעת עונשים מחמירים ומרתיעים בעבירה זו והחליט שלא להתערב בעונש.

ד. בע"פ 5953/15 **שוהאנה נ' מדינת ישראל** (31.12.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר והסעת שוהה בלתי חוקי. הנאשם אשר הסיע שוהה בלתי חוקי ברכבו, ביצע עקיפה אסורה בצומת, ובעקבות כך סימנו שוטרים שהיו במקום לנאשם לעצור עם רכבו. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה והחל להימלט מהשוטרים. במהלך המרדף אחריו, הנאשם נהג במהירות, ביצע פניית פרסה לעבר נתיב בנסיעה

הנגדי וסיכן את כלי הרכב שנסעו מולו ואולצו לסטות ממסלולם. הנאשם עצר את רכבו בשולי הכביש ונמלט בריצה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש נפרד לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והעמידו על 12 עד 40 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם עונש של **30 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי העונש ראוי בנסיבות העניין.

ה. בע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נ' חסונה** (2.7.14), קיבל בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה והחמיר בעונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, חבלה במזיד ונהיגה בזמן פסילה. הנאשם נהג בהיותו בזמן פסילה ובעת ששוטרים שנסעו אחריו בניידת כרזו לו לעצור, האיץ את מהירות נסיעתו, חצה צומת ברמזור אדום. הנאשם נהג במהירות, פגע בניידת המשטרה, פגע ברכב חונה, עלה על מדרכה, נסע בניגוד לכיוון התנועה, עקף בצורה מסוכנת וגרם לנהגים אחרים לסטות מנתיב נסיעתם, לבסוף נחסם על ידי סוכת אבלים אליה הגיע. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 8 ל- 30 חודשי מאסר בפועל** והשית עליו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון התייחס לחומרת העבירה ולסיכון הנשקף ממנה לחיי אדם ולשלום הציבור וכן להלכת אבולקיעאן והעמיד את עונשו של הנאשם על **25 חודשי מאסר** בפועל.

ו. בע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** (29.1.18), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו, בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ונסיעה נגד כיוון התנועה. הנאשם נהג בניגוד לכיוון התנועה באופן שגרם לנהגים אחרים לסטות הצידה כדי לא להיפגע, חצה מספר צמתים ברמזור אדום, עבר בין נתיבי התנועה והמרדף הסתיים אך כאשר רכבו של הנאשם התנגש בתלולית עפר והנאשם נמלט רגלית מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר** בפועל והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי אשר החל בהליכי שיקום, עונש של **20 חודשי מאסר** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם מתון, וכי בית המשפט אינו יכול לעמוד מנגד כאשר נעשה שימוש פרוץ בכלי בעל כוח קטלני.

ז. בת"פ (מח' מרכז לוד) 49445-04-17 **מדינת ישראל נ' גבאלי** (7.3.18) הורשע נאשם בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, סיוע לחבלה במזיד ברכב, נהיגה בקלות ראש שגרמה נזק לרכוש ולאדם ועוד. הנאשם נהג ברכב בעת שהוא ואחרים החזיקו מכשירי פריצה. התפתח מרדף, שבו הנאשם עקף כלי רכב, חצה קו הפרדה רצוף, גרם לרכבים לסטות ממסלולם, עבר ברמזור אדום, שפשף רכב אחר, גרם לשוטר לקפוץ הצידה כדי שלא להיפגע ועוד. לאחר שנעצר, נמלט רגלית. נקבע מתחם שבין **שנתיים ועד חמש שנות מאסר בפועל**, ונגזר על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, **28 חודשי מאסר בפועל**.

20. **בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתיק המצורף יש לתת את הדעת לדברי כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל** (7.1.10):

"בית משפט זה חזר וזההיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם"

21. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בתיק המצורף מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 3063/11 **כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למגורים בכוונה לבצע עבירה, ניסיון גניבה ובעבירות נלוות. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם, אשר עבר הליך שיקומי, מצו מבחן ושירות לתועלת הציבור ל-**24 חודשי מאסר בפועל**. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של הנאשם.

ב. ברע"פ 4156/13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (12.6.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי **מתחם העונש ההולם הוא בין 12 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר** בפועל והעמיד את עונשו של הנאשם על **14 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ (מח' ת"א) 56652-11-12 **פפלוב נ' מדינת ישראל** (28.1.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. הנאשם התפרץ לדירה, גרם נזק למשקוף בדירה וגנב מחשב נייד. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **18 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 32272-03-17 **אבו גאנם נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של התפרצות לדירה וגניבה מתוכה. בית משפט השלום קבע **מתחם עונש הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר** והשית על הנאשם עונש של **14 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 1369-02-14 **חושיה נ' מדינת ישראל** (19.5.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לדירת שכניו וגנב כסף מזומן. על הנאשם, ללא עבר פלילי, עם תסקיר חיובי, הוטל עונש של **12 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפל פגם בקביעת מתחם העונש ובעונש שהושת על הנאשם.

22. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם** בתיק העיקרי בעבירת **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה** הוא החל **משנתיים ועד ל- 4 וחצי שנות מאסר בפועל**.

מתחם העונש בתיק המצורף, קרי עבירת התפרצות והפרת הוראה חוקית, הוא **החל מ- 9 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל**.

23. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. תסקיר שירות המבחן - על אף המלצתו הסופית להשית על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות - אינו מצביע על הליך שיקומי או על סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, באופן אשר יצדיק חריגה מהמתחם משיקולי שיקום. הנאשם אמנם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בהיותו תחת צו פיקוח מעצרים, ואולם במסגרת ההליך העיקרי הנאשם בחר שלא להשתלב בטיפול על ידי שירות המבחן, וזאת בשל

העדפתו לסיים את ההליך בהקדם בשל תנאיו המגבילים. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו פנוי להליך טיפולי הדורש השקעת משאבים נפשיים משמעותיים. כמו כן, הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן את ביצוע העבירות. סבורני כי הסברו של הנאשם במעמד הדיון בנוגע להכחשתו את דבר ביצוע העבירות בפני שירות המבחן, מוביל למסקנה כי הנאשם אינו נותן אמון בגורמי הטיפול, ולפיכך אינו יכול להיעזר בהם. במכלול הפרמטרים שנבחנו, תוך שקלול גורמי הסיכון והסיכוי, התרשם שירות המבחן מקיומו של סיכון להישנות התנהגות שולית. משכך, לא שוכנעתי כי במקרה זה מדובר בשיקום משמעותי או בסיכויי שיקום משמעותיים, אשר מצדיקים חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם צעיר כבן 21 (יליד 1998), אשר מגיל צעיר נחשף בסביבת מגוריו לגורמים שוליים והפנים דפוסי התנהגות שוליים. לאורך השנים ערך מאמצים לתפקוד יציב והימנעות ממעורבות שולית וסייע בפרנסת בני משפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי וצפוי כי עונש מאסר ממושך - בפרט עבור מי שלא חווה מאסר קודם בחייו - יקשה על הנאשם ועל בני משפחתו. הנאשם הודה בבית המשפט בביצוע העבירות שבהן הורשע ואולם בפני שירות המבחן הכחיש ביצוע העבירות והשליך את האחריות לביצוען על אחרים, זאת על אף קשר טיפולי קודם בשירות המבחן. הנאשם טופל במסגרת קבוצה טיפולית לעצורי בית ושירות המבחן התרשם כי הנאשם נתרם מהטיפול בשלב המעצר ובעל רצון לערוך שינוי באורח חייו. עם זאת, בהמשך הנאשם שלל נכונות להשתלב בטיפול מותאם למצבו בשירות המבחן.

עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם שהה במעצר ממש במשך כשלושה חודשים, ולאחר מכן שהה בפיקוח אלקטרוני במשך תקופה ממושכת.

25. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות שירות המבחן מסיכון במצבו של הנאשם, בין היתר, בשל הערכתם כי הנאשם הפנים דפוסי התנהגות שוליים, מתנהל באופן אימפולסיבי ומתקשה בוויסות דחפים במצבי דחק.

26. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם בגין כל תיק עונש נפרד שיהיה ברף התחתון של כל אחד מהמתחמים שנקבעו, ולהורות על חפיפת חלק מהעונש שנקבע בתיק המצורף, לעונש שמוטל בתיק העיקרי.

27. בכל הנוגע לרכיבים הכספיים, הרי שיש להורות על פיצוי למתלונן. כמו כן, לאור הודעת הנאשם (לאחר הטיעונים לעונש) כי ככל שבית המשפט יסבור שיש להטיל עליו עיצום כספי, הרי שהוא יעתור לחילוט הרכב תחת הטלת קנס כספי, סבורני כי יש לקבל את בקשתו זו של הנאשם, ולהימנע מקנס כספי, תוך חילוט הרכב שבבעלותו, ואשר בו הנאשם עשה שימוש בעת ביצוע העבירה.

כמו כן, יש להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

סוף דבר

28. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **24 חודשי מאסר בפועל** בגין התיק העיקרי.

עמוד 11

ב. **9 חודשי מאסר בפועל** בגין התיק המצורף, מתוכם 4 חודשים במצטבר לעונש המאסר בתיק העיקרי ו-5 חודשים בחופף לו, כך **שסך הכל הנאשם יישא ב- 28 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו (25.3.18 עד 1.4.18; 29.4.18 עד 29.7.18).

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 23.10.19 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ד. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ה. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו, כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת הפרת הוראה חוקית.

ו. פיצוי בסך ₪ 1,500 למתלונן בתיק המצורף. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.9.19, ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ז. אני מורה על חילוט רכבו של הנאשם - מסוג טויוטה לקסוס שמספרו 018-10-062.

ח. 12 חודשי פסילה בפועל מלהחזיק ברישיון נהיגה מיום שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו או הצהרה מתאימה במזכירות בית המשפט בסמוך לפני מועד השחרור ממאסר.

ט. 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, בנוכחות הצדדים.